

3. Вікіпедія [електронний ресурс]/ Сковорода Григорій Савич – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki> – Назва з екрана.
4. Довідник Школяра [електронний ресурс]/ Назвіть і прокоментуйте афоризми Григорія Сковороди (на прикладі вивчених творів) – Режим доступу: <http://lessons.com.ua/nazvit-i-prokomentujte-aforizmi-grigoriya-skovorodi-na-prikladi-vivchenix-tvoriv/> – Назва з екрана.
5. Твори на кожен урок [електронний ресурс]/ Головна – Режим доступу: <http://ukrtvoru.info/> – Назва з екрана.
6. Твори на кожен урок [електронний ресурс]/ Твір-роздум за афоризмом Г. Сковороди «З усіх утрат, утрата часу найтяжча» – Режим доступу: <http://ukrtvoru.info/tvir-rozdum-za-aforyzom-h-skovorody-z-usih-utrata-utrata-chasu-najtyazhcha/> – Назва з екрана.
7. Твори на кожен урок [електронний ресурс]/ «Сродна праця – це найсолодша в світі річ» Г. Сковорода – Режим доступу: <http://ukrtvoru.info/srodna-pratsya-tse-najsolodsha-v-sviti-rich-h-skovoroda/> – Назва з екрана.
8. УкрЛіб [електронний ресурс]/ Афоризми Г. С. Сковороди – Режим доступу: <http://www.ukrlib.com.ua/books/printout.php?bookid=0&id=103> – Назва з екрана.

Чебан М.М.,

студент III курсу факультету мистецтв ВП
«Миколаївська філія КНУКіМ»;
Науковий керівник:

Тригуб О.Л.,

старший викладач кафедри дизайну
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
м. Миколаїв

АНТИЧНІ МОТИВИ В СУЧАСНОМУ ЧОЛОВІЧОМУ ОДЯЗІ

Індивідуальність – головне багатство особистості. Віра в себе, відчуття своєї неповторності – основне джерело самоповаги. Це відноситься не тільки до зовнішнього вигляду, але і до того, як людина мислить. Треба приймати себе такими, які ми є і постаратися свої недоліки перетворити в достоїнства. Мода на одяг, зачіски і навіть спосіб життя була і буде засобом підкреслення індивідуальності людини.

Культуру людини підкреслює її одяг. Вона тим доцільніше і ліпше, чим більше відповідає правилам етикету. Зі смаком підібраний одяг, охайний вид роблять людину упевненою, зібраною і енергійною. Щоб вдягатися красиво, не обов'язково мати повний гардероб речей.

Дотримуючись законів стильової єдності та колірної гармонії, людина додає зовнішньому виглядові природності і респектабельності. Тобто мода вимагає почуття міри, обліку факторів часу, смаку, віку. Античний одяг був

орієнтованими на архітектуру, одночасно з цим в античності костюм зберігав і виявляв прекрасні форм людського тіла та підкреслював статус людини.

Прикмети античної моди. Стародавні греки захоплювалися красою фізичного тіла. Вони не просто оспівували його, а звели до рівня культу. Звідси прагнення грецької одягу будь-яким способом підкреслити силует людської фігури. Еталоном класичних ліній для древніх еллінів служила антична архітектура. Одяг не відрізнявся яскравістю фарб і екстравагантністю фасонів. М'які драпіровки і множинні вертикальні складки на тканині візуально подовжували силует і струнку фігуру [1, с.87].

Історія чоловічого античного костюму.

Основним чоловічим натільним одягом давніх греків був хітон, що являв собою прямокутний шматок тканини, завширшки двох відстаней від ліктя до ліктя розгорнутих рук. Довжина його була різною – від повної, до ступні, у хітонах молодих франтів з багатих родин пізньокласичного періоду, особливо Афін, та в костюмах літніх городян елліністичної доби – до поколінної довжини, що переважала в усіх верствах суспільства протягом архаїчного і класичного періоду.

Значно раніше, ніж у жіночому костюмі, серед чоловіків поширилися *туніки*, тобто справжній накладний одяг, зшитий або суцільний на плечах, з бічними отворами (проймами) для рук. Багато чоловіків мали безрукавий *колобос* – широкий, майже квадратний накладний одяг, що нагадував давньоперський кандіс, але, як правило, поколінної довжини. Чоловічі хітони і туніки, як правило, не декорували.

Простоті крою і форм давньогрецького одягу відповідала й простота його декорування. Якщо не брати до уваги використовуваних для верхнього одягу гомерівського періоду узорчатих тканин з геометричним орнаментом у вигляді квадратів, ромбів, кіл, розеток, що заповнювали все поле тканини, то в період розквіту античної культури переважаючими були, безперечно, безузорні тканини. Лише пізніше серед верхівки суспільства почав поширюватись узорчатий матеріал, але вже з легким малюнком (кола, листочки, зірочки, звивисті нитки, розташовані ріденько на полі тканини). Дуже поширеною була каймова орнаментация, характерним був орнамент меандрового типу, спіралевидна «набігаюча хвиля», «язик і яйце», листок плюща і лавра, пальмета, листя та грона винограду [3, с.112].

Орнамент греко-римської античності в дизайні одягу.

Основні римські елементи орнаментики - це листя аканта, дуба, лавра, кучеряві пагони, колосся, фрукти, квіти, фігурки людей і звірів, маски, черепа, сфінкси, грифони тощо. Поряд з ними зображувалися вази, військові трофеї, стрічки, що розвіваються. Часто вони мають реальну форму. Орнаментика несла в собі і певні символи, алегорію: дуб вважався символом вищого небесного божества, орел - символом Юпітера тощо. Греки цінували мистецтво з любові до прекрасного, римляни - з любові до розкоші. У римському орнаменті поступово посилюються східні впливи. У ньому намічаються риси

майбутнього стилю візантійської культури, що стала наступницею античності. «Чоловічі» рослини – женьшень, що дарує чоловічу силу, виноград (рослина - символ давньогрецького бога виноробства Бахуса), і багато інших.

Енергетика дерев.

Традиційно більшість листяних дерев - носії жіночої символіки. Береза - священне для слов'янських народів дерево, символ ніжної жіночності та Батьківщини, плачуча верба. Яскравим винятком є, мабуть, дуб – символ чоловічої сили і енергії.

А ось хвойні дерева, навпаки, символізують чоловічі риси характеру – мужність, сміливість, наполегливість. У грецькій міфології ялина - дерево бога Пана [2, с.46].

Античність в сучасному чоловічому одязі.

У межах Міланського тижня моди, італійський будинок Dolce & Gabbana презентував колекцію весна - літо 2013, на яку дизайнерів надихнув колорит рідної Сицилії. Всього на подіумі був особливий сенс: без минулого немає майбутнього. Так, Доменіко Дольче і Стефано Габбана зібрали разом історію Сицилії – з часів розквіту античних Сиракуз і перенесли її на одяг сучасних сицилійців.

Сьогодні античний стиль в чоловічому гардеробі, в основному, поширюється на спортивний одяг: світшоти, джемпера, футболки, поло, светр тощо.

Ми живемо в XXI ст., у якому ідеї, що з'являється у дизайнера, можуть переноситися на тканину за допомогою нових технологій.

Є кілька способів:

1. Принтер. Зараз з'явилися спеціальні принтери які друкують на тканинах.

2. Сублимаційний друк. Друк сублимації - це сучасна особлива технологія, яка використовує здатність деяких речовин (барвників) при нагріванні переходити з твердого стану прямо в газоподібний, минаючи рідку фазу. Трансфер друкується спеціальними сублимаційними фарбами, щільно притискається пресом і нагрівається до температури, при якій відбувається перехід фарби на волокна тканини. При цьому фарба не лягає на поверхню виробу, а проникає між волокон і осідає на них тонким шаром. У результаті властивості самої тканини не змінюються, а друк стає дуже стійким до стирання [4, с. 16].

Список використаних джерел:

1. Комиссаржевский Ф.Ф. История костюма / Ф.Ф. Комиссаржевский. – К.: Современный литератор, 2000 г. – 344 с.
2. Левчук Л.Т. Історія світової культури [текст] / Керівник авт. Колективу Л.Т. Левчук – 3-тє вид., стереотип. – К.: Либідь, 2000. – 368 с.

3. Стамеров К.К. Нариси з історії костюмів [текст] / К.К. Стамеров. – К.: Мистецтво, 1978. – 243 с.
4. Прогресс техники и технологии печатания тканей [текст] / Б.Н. Мельников, О.М. Лифенцев, Е. А. Осминин. — М.: Легкая индустрия, 1980. — 264 с.

Янкович А.О.,

студентка III курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»;

Науковий керівник:

Сидоренко А.І.,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри документознавства та інформаційних систем ВП «Миколаївська філія КНУКіМ», м. Миколаїв

ПОСТПРАВДА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА МАСОВІЙ РОБОТІ БІБЛІОТЕК

Постправда – це дії та мислення, «при яких об'єктивні факти є менш впливовими у формуванні громадської думки, ніж заклики до емоцій і особистих переконань» [1]. Тобто, це політика, яка спирається на почуття та власні переконання, які насправді не мають під собою реальних підстав (фактів). При цьому об'єктивна істина не фальсифікується чи піддається сумніву, а просто відсувається або «відходить на другий план».

Оксфордський словник обрав слово *post-truth* («пост правда») міжнародним словом 2016 року, посилаючись на 2000 – відсоткове зростання його використання у 2016 р. у порівнянні з 2015 р. [1].

Сьогодні можна виділити два типи «постправди».

У першому випадку – говорять одне, а роблять протилежне.

Другий варіант – просто ігнорувати докази.

Маніпулювання емоціями володіє сильним впливом на людей. Незважаючи на те, що постправда як самостійно відокремлене поняття ідентифіковано було лише в 2004 році, часткові або повні його прояви з'явилися вже давно, однак до появи визначення воно розглядалося не як самостійне, а скоріше як сегмент ряду інших прийомів взаємодії з інформаційною сферою.

Чому ж подібний вид впливів виявився настільки ефективним? Можна розглядати механізму впливу постправди на людську особистість з точки зору психології. Очевидно завдяки впливу на доволі значиму особистісну складову, як власні ідеологічні погляди на світ за допомогою прямого або непрямого впливу на емоції і почуття людини. Знаючи особливості людської поведінки,